Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

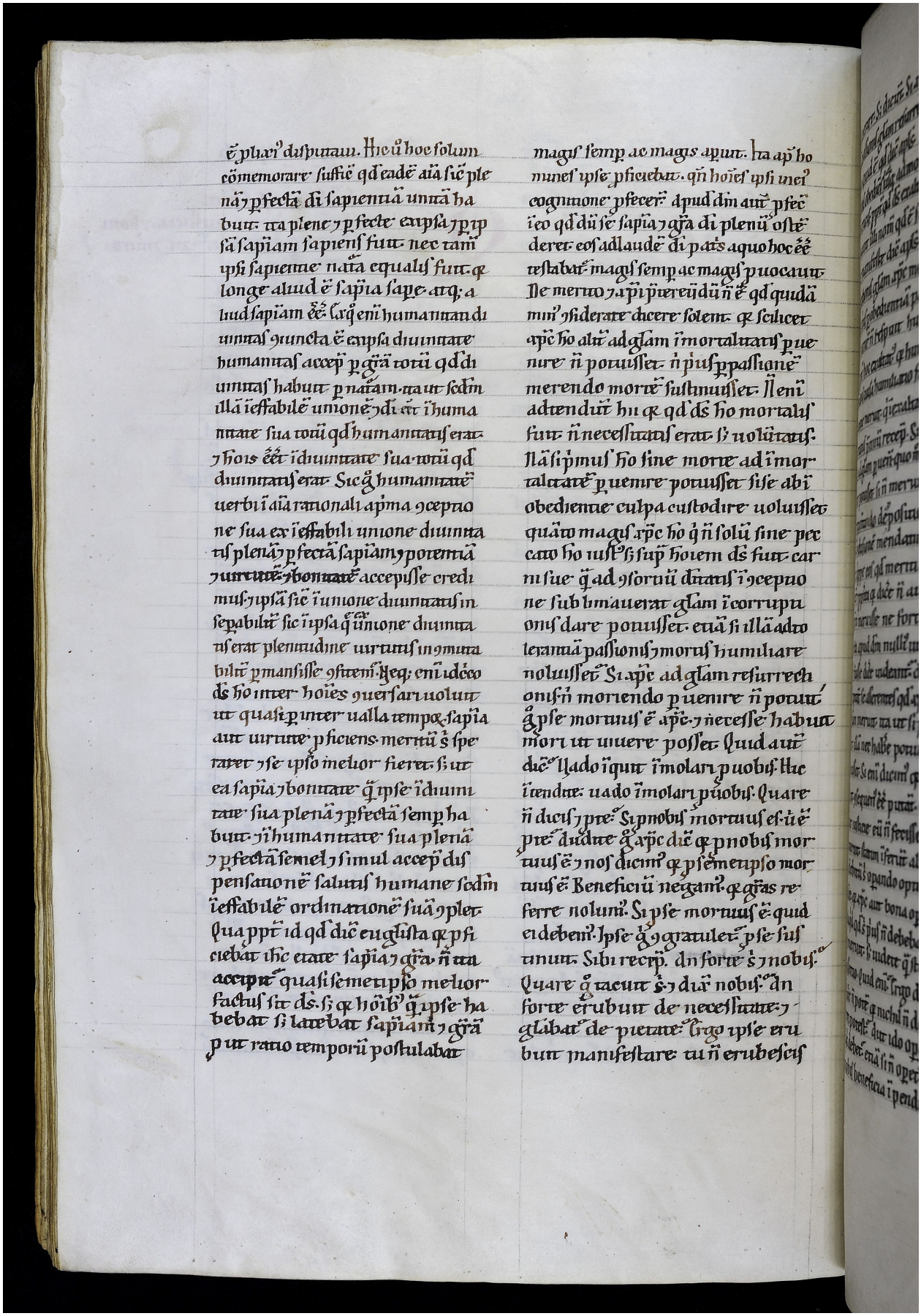

ē pluri' disputau. Hic ū hoc solum
cōmemorare sufficiē qd eadē aīa sicē ple
nā ⁊ pfectā di sapientiā unitā ha
buit. ita plene ⁊ pfecte ex ipsa ⁊ p ip
sā sapiam sapiens fuit. nec tam
ipsi sapientie natā equalis fuit. q
longe aliud ē sapia sape. atq; a
liud sapiam ēē. Cū enī humanitati di
uinitas ⁊ uncta ē ex ipsa diuinitate
humanitas accep p grā totū qd di
uinitas habuit p natam. tamen sedm
illā ineffabilē unionē ⁊ di et i huma
nitate sua totū qd humanitas erat
⁊ hoīs ēēt i diuinitate sua totū qd
diuinitas erat. Sic ḡ humanitatē
uerbi i aīa rationali ap̄ma ⁊ ceptio
ne sua ex ineffabili unione diuinita
tis plenā ⁊ pfectā sapiam ⁊ potentiā
⁊ uirtutē ⁊ bonitatē accepisse credi
mus. ⁊ ipsā sicē i unione diuinitatis in
separabilitē sic i ipsa q̄ ūnione diuinita
tis erat plenitudine uirtutis in ⁊ muta
bilitē p mansisse ⁊ stetisse. Neq; enī idcō
ds hō inter hoīes ⁊ uersari uoluit
ut quasi p inter ualla tempōr sapia
aut uirtute p ficiens meritū s̄ spe
raret ⁊ se ipso melior fieret. s̄ ut
ea sapia ⁊ bonitate q̄ ipse i diuini
tate sua plenā ⁊ pfectā semp ha
buit. ⁊ i humanitate sua plenā
⁊ pfectā semel ⁊ simul accep dis
pensatione salutis humane sedm
ineffabilē ordinationē suā ⁊ pler
Qua ppt id qd dicē eu gl̄sta q̄ ps
ciebat hic etate sapia ⁊ grā. ñ ita
accipit quasi semetipso melior
factus sit ds. s̄; q̄ hōib' q̄ ipse ha
bebat s̄ latebat sapiam ⁊ grā
p ut ratio temporū postulabat
magis semp ac magis apuit. Ita ap̄ ho
mines ipse pficiebat. qn̄ hoīes ipsi unei
cognitione pfecer. apud dm aut pfec
i eo qd dū se sapia ⁊ grā di plenū ostē
derer. eos ad laudē di pātis a quo hoc ēē
testabat magis semp ac magis p uocaut
Ne mirū ⁊ ap̄i pterea dū ñ ē qd quida
min' ⁊ siderate dicere solent. q̄ scilicet
ap̄c hō alit ad glam i mortalitatis pue
nire ñ potuisset. n̄ p̄ius p passionē
merendo mortē sustinuisset. Nē enī
adtendūt hi q̄ qd ds hō mortalis
fuit ñ necessitatis erat s̄ uolūtatis.
Nā si p̄mus hō sine morte ad i mor
talitatē p uenire potuisset. si se abi
obedientie culpa custodire uoluisset
quāto magis ap̄c hō q̄ ñ solū sine pec
cato hō iust s̄ sup hoīem ds fuit car
ni sue q̄ ad ⁊ sorū dūtatis i ⁊ ceptio
ne sub lim̄ auerat glam i corrupti
onis dare potuisset. etiā si illā adto
leranda passionis ⁊ mortis humiliare
noluisset. Si ap̄c ad glam resurrecti
onis ñ moriendo p uenire ñ potuit
q̄ ipse mortuus ē ap̄c. ⁊ necesse habuit
mori ut uiuere posset. Quid aut
dicē. Uado i quit i molari p uobis. Hic
i tendit. uado i molari p uobis. Quare
ñ dicis ⁊ pre. Si p nobis mortuus es. ūē
pre dicitē q̄ ap̄c dicē q̄ p nobis mor
tuus ē ⁊ nos dicim q̄ p se metipso mor
tuus ē. Beneficiū negam. q̄ grās re
ferre nolum. Si ipse mortuus ē quid
ei debem. Ipse q̄ ⁊ gratulet. p se sus
tinuit. Sibi recep. dn̄ forte s̄ ⁊ nobis.
Quare q̄ tacent s̄ ⁊ dicē nobis. dn̄
forte erubuit de necessitate ⁊
glabat de pietate. Ergo ipse eru
buit manifestare. tu ñ erubescis